

भाषाः सा त्विकादयः त्रिषुर्मनोबुद्ध्यहंकारेषु अन्वर्था अर्थानुसृत्य वर्तत इत्यन्वर्थाः एकस्मिन्व्यादिपिंडे भूतुः प्रीतिः सपः न्याद्वेषस्ताम विदतश्चैत्रस्य मोह इत्यांतरा एव भावा विषयदर्शनेना विभवंतीत्यर्थः इत एवानु भवंवैषम्याद्विषयत्रिगुणालेतिकापिलाः प्रादुस्तन्यं न हि त्वीपिंडे सदैव भर्त्रादीनां प्रीत्यादयो नुवर्तते येनानुवर्ततेषां सत्त्वाद्यात्मत्वं नियम्येत न सेकः पदार्थ एकमेव भोक्तारं प्रतिकदाचिदसत्त्वात्मा कदाचित्सत्त्वात्मे तियुक्तं न हि हिमयीष्मयोः प्रीत्यप्रीतिविषयोपिविहृदाह्यात्म्यमतिवर्तते तस्माद्बुद्ध्यदय एव सत्त्वाद्यात्मानो न त्वर्थाः रज्जूगादिवदनिर्वचनीयत्वात्तेषां न हि व्यवहितघटादिसत्त्वे प्रत्यक्षं क्रमते तस्य तत्रासामर्थ्यात् नाना व्यनुमानं वनिहूयमन्यायेन तत्सत्त्वसाधकस्य नियतस्य लिंगस्याभावात् नापि लोकवाक्यं तस्याप्रामाण्यादिदोषां कालं कितत्वात् नापि वेदवाक्यं नेह नानास्तिकिंचनेतिसर्वसत्तायासिनो वेदस्य यत्किंचित्य दार्थसत्त्वासाधकत्वात् नन्वविमुक्तैवैरुक्षेवं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमत्र हि जंतोः प्राणेषूक्तममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवति तस्मादविमुक्तमेव निषेवेता विमुक्तं न वि मुंचेदित्यादिश्रुतेरविमुक्तादीनां सद्भावं तदविमोक्तं च प्रकाशयत्याः कागतिः अज्ञातवस्तुनः सत्त्वाभावे कर्मोपास्तिकां इयोरुच्छेदापत्तेरिति चेन्न अविद्यावद्विषयत्वात्तयोः यथास्वामेरज्जुगभमेऽपनी तेरज्जुः सत्यासर्पोन्मृषेतिसत्यासत्यविभागआभिमानिकोऽविद्यापेक्षः परमार्थतस्तयोर्मिथ्यात्वाविशेषेऽप्यनुवर्तते तद्वदित्यवेहि तस्मादविद्यावतां वज्रपंजरायितमपि जगद्विद्यावतां दृष्टिसमसमयमात्रमेवेति युक्त

ये चैव भावा वर्तते सर्वेष्वेव ते त्रिषु ॥ अन्वर्थाः संप्रवर्तते रथनेमिमरा इव ॥ ११ ॥

प्रदीपार्थमनः कुर्यादिद्विर्ये बुद्धिसत्तमैः ॥ निश्चरद्विर्यथायोगमुदासीनैर्यदृच्छया ॥ १२ ॥

मुक्तं बुद्ध्यदय एव सत्त्वाद्यात्मानो न त्वर्था इति ११ ॥ नन्वर्थानां स्वरूपसत्त्वाभावे कथमिन्द्रियसन्निकर्षादितज्जंघटादिज्ञानं वास्यादित्याशंक्याह प्रदीपार्थमिति इन्द्रियैः करणैः बुद्धिसत्तमैर्हनुभिः इयमन्नप्रक्रिया त्रिविधं सत्त्वं शुक्तिरजतादीनां प्रातिसिक्तं घटादीनां व्यावहारिकं ब्रह्मणः पारमार्थिकं चेतिक्रमेण तानि सत्सत्तरसत्तमानि तत्र सत्तमब्रह्माभिन्नत्वाद्विषया अपिसत्तमा इत्युच्यते बुद्धिसत्तमैरिति बुद्धिस्थ विषयसिक्त्यर्थं अध्ययनेन वसतीति वचनीया इन्द्रियैरिन्द्रिमूर्तेर्मनः प्रदीपार्थं सत्तमावरकाज्ञानां शंकर्यात् ततः स्वतः प्रकाशमाने सत्तमे विषया अध्यस्यते यथा इन्द्रियैः शुक्तीदमं शावरकाज्ञानेनाशिते शुक्तिर्बुद्धिस्थ रजतभावेन शुल्कन्यनतिरिक्तेन भाति इन्द्रियान्वयव्यतिरेकयोरधिष्ठानमहवोपक्षयः एवं घटाद्यध्यासेपि इन्द्रियद्वारामनसा सत्तमावरकाज्ञानेनाशिते स्वतः प्रकाशमानं सत्तमं बुद्धिस्थ विद्यादिभावेन सत्तमाऽनन्येन भाति अत इन्द्रियसत्तमस्यैव यद्वार्थं विद्यादिकं तुरज्जुमुरगवदविद्यामात्रभातं साक्षिमात्रभातं वा तथा च शुतिसत्तमेव भातं तमनुभाति सर्वमित्यधिष्ठानमन्वध्यस्तस्य घटादेर्भातमाह लोके पिघटानुभवः पटानुभव इत्यादावनुभवशब्दः प्राप्त्यर्थस्य भवेत्तेजानार्थत्वेन पाश्चात्यप्रकाशावचकोऽनुशब्दसामर्थ्यात् पूर्वतरमधिष्ठानप्रकाशाभाक्षिपति इममेव तार्किकानिर्विकल्पकं ज्ञानमित्याचक्षते भाषांतरेण तथा च विषयाणां स्वरूपसत्त्वाभावेऽपि रज्जुमुरगवदविषयाप्रकाश उपपद्यते इति सर्वमवदातं ॥ १२ ॥